

Sessizce Giden Erkek

Tartışmaz artık,
çünkü seni ikna etmek için değil,
kendini kurtarmak için susar.
Huzuru arar,
sırtını yaslayabileceği bir omuz...
Ve senin o omuz olmadığını anlar.

Konuşmaz artık,
çünkü kelimeler bitmiştir.
Her cümle, yüzlerce kez
aynı yollardan geçmiş,
aynı uçurumlara düşmüştür.
Bir kez daha söylemenin anlamı yoktur.

Kıskanmaz artık,
çünkü sana ait olduğunu hissetmez.
Bir zamanlar "benim" dediği yerde
şimdi yalnızca boşluk vardır.
Aidiyet ağır ağır ölmüştür,
sen fark etmeden.

Yanına geldiğinde,
gülümsemek yerine pişmanlık doğar yüzünde.
Her denemesinde
"Keşke hiç dönmeseydim" der kalbi.
Çünkü sen mutluluk değil,
pişmanlık armağan ediyorsun.

Hayallerinde artık sen yoksun.
Ortak bir gelecek,
ortak bir yarın...
Hepsi silinmiş.
O anladı:
Sen onun yarısı değil,
yarasını büyütensin.

Zaman akar,
günler, aylar sensiz birikir.
Senin bilmediğin anılar
bir defterin sayfalarına yazılır.
Ve sen geride kalırsın,
silinmiş, solmuş bir resim gibi.

Sonunda yeni insanlarla tanışır,
yeni bir hayat kurar.
Sessizce, iz bırakmadan.
Ve sen çok geç fark edersin:
Bir erkek, huzurunu kaybettiğinde
çığlık atarak gitmez...
Usulca,
arka kapıdan çıkan rüzgâr gibi
sessizce kaybolur.

Korhan KÜLÇE

Bir Erkeğin Sessizce Uzaklaştığını Gösteren 7 İşaret konulu
yazımın şiir denemesi.

